κατάστασις τοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὰ κύματα ἤθελον σεβασθῆ, δὲν πιστεύομεν τὸν αὐτὸν σεβασμὸν νὰ ἀποδώσῃ καὶ ὁ Αἴολος πρὸς τῆς πλάταις τῶν δοκίμων, οἱ ὁποῖοι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιχορηγήσεως, οὐδενὸς ἱματισμοῦ στέλλονται μὲ τὰς ἐνταῦθα στολάς των νὰ ἐπιχειρήσωσιν αὐτὸ τὸ ταξείδιον, ἐπειδὴ αὐτὰ γίνονται καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖ οἱ ἀποστελλόμενοι ἐφοδιάζονται μὲ διπλοῦν καὶ τριπλοῦν ἱματισμόν, ὑποδήματα κατάλληλα, μανδύας ἀπὸ μουσαμάδες, σωστικὰς ζώνας ὡς καὶ ἀπὸ ὀλίγον ἄφθονον *κονιάκ*. Ἐνῶ οἱ ἰδικοί μας βρεχόμενοι—καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ πάσχουν τοῦτο καθ' ἑκάστην!—ὀφείλουν καὶ νὰ στεγνώσουν τὰ ροῦχα ἐπάνω των ἐκτὸς ἂν θέλουν ἐν Ἀδαμιαίᾳ γυμνότητι νὰ παριστάνουν **tableaux vivants**. Ἐκτὸς τούτων νοσοκομεῖον ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ὑπάρχει. Ἐπίσης καὶ φάρμακα. Ὁ γενναῖος δὲ ὑπουργὸς λέγεται ὅτι θὰ χορηγήσῃ ἕναν κτηνίατρον διὰ νὰ μὴ—κατὰ τὸν ἀνωτέρω νησιώτην—τρῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ψωμὶ haράμι» μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κτηνῶν τοῦ στρατοῦ.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως σφάλμα τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶνε ὅτι ἀφῆκε τὸ καθῆκόν του νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὴν ἀναθεματισμένην συγγένειαν, ἐκλέξας μεταξὺ τόσων εὐπαιδευτωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ τὸν ἀνεψιόν του κ. Ἰάκ. Τομπάζην, ὡς κυβερνήτην τοῦ πλοίου, τοῦ ὁποίου τὸ σφάλμα ἂν ἐθεωρήθη συγγνωστόν, βυθίσας παρὰ τὴν Πύλον πρὸ τριετίας σχεδὸν ἀτμάκατον ἀξίας 60,000 δραχμῶν, ἀναλαβὼν νὰ ρυμουλκήσῃ αὐτὴν εἰς Κέρκυραν δι' ἱστιοφόρου, δὲν πρέπει ἤδη καὶ ἡ πρὸς τὸ προκείμενον ταξείδιον ἀκαταλληλότης του νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος. Δὲν κατακρίνομεν δὲ τὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀξιοῦμεν παρ' αὐτοῦ εὐρυτέραν μάθησιν ὡς καὶ γνώσεις μηχανικὰς ἀπὸ τοὺς πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀτμοῦ. Ἡ φωνή μας κυρίως στρέφεται πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τὸν ὁποῖον ἀφοῦ παρακαλέσωμεν νὰ ἐξετάσῃ τὸ κατάλληλον ἢ μὴ τοῦ ὀγδοηκοντούτιδος πλοίου δι' ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, τὸν προκαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ εἰς τὸ πλέον ψηλαφητὸν καὶ ἁπλούστατον ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον ἐπεβαρύνθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου του μὲ 2,000 δραχμὰς δοθησομένας τῷ κυβερνήτῃ τοῦ «Ἄρεως» δι' «ἔξοδα παραστάσεως». Γνωρίζει ὁ κυβερνήτης—ἀνεψιός του καμμίαν ξένην γλῶσσαν, τοὐλάχιστον τὴν προχειροτέραν γαλλικήν; Ὄχι. Ἀλλὰ τὴν γνωρίζει.... ὁ μάγειρος! Λοιπὸν εἰς τὴν πρώτην προσέγγισιν ἅτις θὰ γίνῃ εἰς Μασσαλίαν καὶ ἐπίσκεψιν τῆς ἀρχῆς; ἔχει νὰ παιχθῇ ἡ κωμῳδία «μάγειρος διερμηνεὺς» πλέον καὶ ὄχι «μάγειρος γραμματεύς». Φαντασθῆτε τὸν ἑξῆς διάλογον:

Ὁ Γάλλος ἀπευθύνει τὰ συνήθη φιλοφρονήματα.

Μάγειρος. Αὐτὸς λέει, καπτὰν Γιακουμῆ, ὅτι χαίρεται ὑποδεχόμενος ἱστορικὸν πλοῖον ἐνδόξου ἔθνους.

Κυβερνήτης. Ἀμήν, γιὰ ch*κεμπέδες* μᾶς νόμιζε ὁ *λῶλος*; Πές του καὶ σὺ μωρέ, ὅτι κ' ἐμεῖς τοὺς ἔhουμαι σὲ ὑπόληψι· (καὶ ἔπειτα ἀρβανίτικα διὰ νὰ μὴ καταλάβῃ ὁ γάλλος!) γιὲτ γὲς μὶρ ἀγάπη τσεναντῶ ν' εὐχαριστῆσε σιούμ.

Ἢ παύσατε λοιπὸν αὐτὰς τὰς κωμῳδίας μὲ τὰ τραγικὰ δεινοπαθήματα ἄτινα πρόκειται νὰ ὑποστῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀναβάλλοντες τὸ ταξείδιον, ἢ ἐνεργήσατε αὐτὸ ὅπως πρέπει καὶ φανῆτε εὐπαρησίαστοι εἰς τὰ ὄμματα τόσων ξένων.

Τορὸς

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑι

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 9 Σεπτεμβρίου.

Ἐπεθύμουν νὰ εἶχον ἀνεπτυγμένην μεγάλως τὴν φαντασίαν ὅπως δύναμαι νὰ καθιστῶμαι σοβαρὸς καὶ σπουδαῖος, περὶ ἀνυπάρκτων λαλῶν, ἀνακαλύπτων ἐπαναστάσεις, ἐπικειμένας πτώσεις ὑπουργῶν καὶ ὑπουργείων, συνεντεύξεις αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων καὶ ὑπουργῶν, ἀναγράφων διαθέσεις μεγάλων πολιτικῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. Πλὴν δυστυχῶς οὔτε εἶχον οὔτε ἔχω τὸ δῶρον τοῦτο, ὃ τισὶ μόνον ἀνήκει, ὡς τῷ τῆς «Σημαίας» ἐντεῦθεν ἀνταποκριτῇ, ὅστις μονονουχὶ ἔγραφεν ὅτι ἡ Ἀρμενία εὑρίσκεται ἐν ἐπαναστάσει καὶ ἐπίκειται καταστροφὴ ὁμοία τῇ ἐν Ἰσχίᾳ καὶ Ἰάβᾳ καὶ ὅτι οἱ Ἀρμένιοι συνέστησαν ἐπαναστατικοὺς Συλλόγους εἰς πλείστας πόλεις τῆς Εὐρώπης, παραλίπων νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἐὰν οἱ Σύλλογοι οὗτοι ἀπαρτίζονται ἐξ Ἀρμενίων, βεβαίως ἰδανικῶν. Ὅμοιόν τι συμβαίνει καὶ τῷ ἐντεῦθεν ἀνταποκριτῇ τοῦ «Αἰῶνος», μὲ τὸν ὁποῖον δυστυχῶς φαίνεται ὅτι δὲν θὰ συμφωνοῦμεν, γράψας ὅτι ὁ Πατριάρχης ἐκομίσατο οὐχὶ εὐαρέστους ἐντυπώσεις καὶ ἀπελπίσθη ἐκ τῶν συνεντεύξεων αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπουργῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν βερατίων, ἐνῷ τοὐναντίον ὁ Πατριάρχης εἶνε ὅλως ἐλπὶς κατὰ τὰς εἰς τὰ δύο σώματα τῶν Πατριαρχείων ἀνακοινώσεις αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· ἡμεῖς δὲ τί πρὸς τὸ φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι» νῦν ν' ἀνακοινώσωμεν, ὡς μὴ τὴν φαντασίαν ἔχοντες ἀνεπτυγμένην;

Νὰ γράψωμεν περὶ τῆς ἀστυνομίας μας ἧς σπουδαιότατον ὄργανον, ὁ Βαχρῆ πασσᾶς, διοικητὴς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Πέραν, ἐγένετο ἀρχηγὸς τῶν κλεπτῶν καὶ κιβδηλοποιῶν καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα διατηρεῖται ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ, ἀνατεθειμένης οὔσης αὐτῷ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας τοσούτων πολιτῶν, ἡ δὲ δίκη αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μένει εἰσέτι ἐν τοῦ προβουλευτικοῦ τμήματος (Chambre des mises en accusation) μὴν ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ; Νὰ γράψωμεν περὶ τῶν νῦν ἀναφυέντων ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων, δι' ἃ τοσαύτη μελάνη καὶ τοσοῦτος πολύτιμος χρόνος κατηναλώθη πρὸς σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν ἐκτενεστάτων ἄρθρων ἐν ταῖς δυσὶ μόναις ἐνταῦθα ἑλληνικαῖς ἐφημερίσιν αἵτινες ἔχουσιν ἐνταῦθα ἐθνικὰ συμφέροντα νὰ ὑπερασπίσωσιν ἄρθρων πλεῖθ' ὅσα ἄκαιρα περιλαμβανόντων, ἀποκρυπτόντων δὲ τὴν κυρίως αἰτίαν τοῦ τοσούτου πατάγου; Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἰσὶ θέματα δεόμενα χρόνου πρὸς ἐξέτασιν καὶ μελέτην ἰδίως, δι' ὃ ἀναβάλλομεν τὰ περὶ τούτων, παρακολουθοῦντες ὅμως τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀναπτυσσόμενα ἐν ταῖς ἐφημερίσι. Λοιπὸν τί νὰ γράψωμεν; Περὶ τῆς πλατείας τοῦ Ταξιμίου, ἥτις ἐστὶν ὁ μόνος χῶρος διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Πέραν, ἐν ᾧ δύναταί τις εἰσελθεῖν ἄνευ πληρωμῆς.

Ἀφικνούμενοι πρὸς τὸ τέρμα τῆς κατ' εὐφημισμὸν κληθείσης εὐθείας καὶ μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέραν κάμπτομεν εἶδός τι ἀκροτηρίου χερσαίου, ἐφ' οὗ ἄλλοτε μὲν ἦν καφενεῖον καὶ θέατρον καλούμενον **Croissant** νῦν δὲ ὀστυνομικὸς σταθμός. Τὸν χῶρον τοῦτον διεξεδίκουν τὰ ἡμέτερα Πατριαρχεῖα ὡς ἐθνικόν, καθότι οὗτος ἀπετέλει μέρος τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ ἄλλοτε νεκροταφείου, ἐν ᾧ νῦν ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Τριάδος. Τὰ δικαστήρια ὅμως ἀπεφάνθησαν κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Πατριαρχείων. Παρατηρήσεων ὅμως μετὰ ταῦτα γενομένων ἐκ μέρους αὐτῶν ὅτι ἐν χώρῳ, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι τεθαμμένοι νεκροὶ ἡμῶν λειτουργεῖ θέατρον, ἡ κυβέρ-

νησις κατέστρεψε τὸ θέατρον καὶ ἵδρυσεν ἀστυνομικὸν σταθμὸν πρὸς κατοικίαν ζώντων νεκρῶν. Ἀπὸ τούτου δὲ ἄρχεται ἐκτεινομένη ἡ ἡμετέρα Πλατεῖα, ἀρκούντως ἐκτεταμένη. Ἐν ταύτῃ καθ' ἑκάστην γίγνεται ὁ περίπατος. Τὴν κυριακὴν τὸ πλῆθος εἶνε ἀρκούντως συμπεπυκνωμένον, ἰδίως βάλιστα τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον. Πόσα δὲ δὲν συμβαίνουσιν ἐν αὐτῇ; Ἐν αὐτῇ βλέπει τις τὴν ὑψηλοτέραν ἀριστοκρατίαν συναγελαζομένην μετ' ἀνθρώπων πάσης προελεύσεως. Τὴν ὑψηλῆς τιμῆς κυρίαν καὶ τῆς χαμηλῆς. Νεανίσκους διασχίζοντας τὸ πλῆθος ὅπως παρακολουθήσωσι τινὰ ρίψασαν ἐπ' αὐτῶν βλέμμα. Δεσποινίδας πανταχοῦ ριπτούσας ἐρωτικὰ βλέμματα αἵτινες ἐξῆλθον χάριν ὡς λέγουσι περιπάτου, ἐνῷ πράγματι ἐξῆλθον χάριν *γλυκῶν μματιῶν*. Γυμνοὺς παίδας κατὰ γῆς ἐξηπλωμένους τρεμοντας, δῆθεν ἐκ τοῦ ψύχους καὶ κλαίοντας ὅπως ἐφελκύσωσι τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν περιπατούντων καὶ λάβωσι κερμάτιόν τι. Ἀνθρώπους τὰς φρένας μὴ ἔχοντας σώας παραμελουμένους καὶ βαίνοντας μόνους, οὓς κάλλιστα θὰ ἔπραττεν ἡ ἐφορεία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐὰν παρελάμβανεν καὶ ἔθετεν εἰς τὰς θέσεις, αἱ εἰσὶ προωρισμέναι δι' ἄλλους δῆθεν γνωστικούς, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶ πλείονες. Μὴ τάχα ὁ Βαμβάκης μικρὸν πρὸ τῆς αὐτοκτονίας του δὲν ἀπήντησεν εἴς τινα ἐρωτήσαντα αὐτὸν πόθεν ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τοῦ φρενοκομείου; Ἀλλὰ καὶ τί δὲν βλέπει τις ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ; Τὰ πάντα ἅπερ οὐκ ἔστι διηγήσασθαι. Τὰ δὲ κατὰ τὴν νύκτα τελούμενα πολλὰ ἐπίσης καὶ διάφορα εἰσιν. Βλέπει τις διπλωμάτας περιπατοῦντας, ἑτέρους παρέκει οὐροῦντας, ἄλλους κρυφοκουβεντιάζοντας μετὰ χαρτοβρύτου ἢ μὴ νέας, ἄλλους τὸν ἐν χριστῷ δίδοντας ἀσπασμὸν ἔν τινι γωνίᾳ κτλ. κτλ. περὶ ὧν τοῦ χώρου μὴ ἐπιτρέποντος δὲν λαλοῦμεν.

Ἡ Πλατεῖα λοιπὸν αὕτη περιεβάλλετο ὑπὸ τοίχου κατὰ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν μέρος αὐτῆς κατερριμμένον, μέχρις οὗ πρό τινος χρόνου διελθὼν τὸ πρῶτον τὴν ὁδὸν ταύτην ὁ Σουλτάνος καὶ ἰδὼν καὶ ζηλεύσας τὴν Πλατεῖαν ταύτην ἐξέδωκεν *ἰραδὲ*, διότι οὐδὲν ἄνευ *ἰραδὲ* γίγνεται, ἐπιτάσσοντα ὅπως σιδηραῖ κιγκλίδες τεθῶσι περὶ αὐτήν. Ἡ ἐργασία αὕτη ἤρξατο. Ἐπὶ τούτου ὅμως πλεῖστα σχόλια ἐγένοντο. Ὁ *Φάρος τοῦ Βοσπόρου* καὶ ἐξ αὐτοῦ πλεῖστα ἀνέγραψαν ἐφημερίδες ὅτι ἡ Πλατεῖα καλλωπισθήσεται καὶ γενήσεται ὡς αἱ εὐρωπαϊκαὶ (ὄνειρον), καὶ ὅτι ἐπὶ τούτῳ οἱ παρ' αὐτὴν, ἐν Παγκαλτίῳ, οἰκοῦντες συντάσσουσι ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Μ. ἐκλιπαροῦντες αὐτὴν ὅπως ἐπιτρέψῃ ἵνα ἡ Πλατεῖα κληθῇ ἐκ τοῦ ὀνόματος Αὐτῆς *Χαμιδιὲ*, ὡς ἐν Εὐρώπῃ περὶ Πλατειῶν γίγνεται, βαπτιζομένων δι' ὀνομάτων αὐτοκρατόρων, βασιλέων, πολιτικῶν τεθνεώτων ἢ ζώντων. Ἔσπευσα νὰ συγχαρῶ τινὶ τῶν ἐν Παγκαλτίῳ, ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει. Ἦν λοιπὸν ὄνειρον. Ἑτέρα δὲ εἴδησις περὶ αὐτοῦ ἡ καὶ πιθανὴ εἶνε ὅτι, λυπηρόν, ἡ Πλατεῖα περιορισθήσεται καὶ ἡ εἰς αὐτὴν εἴσοδος ἀπαγορευθήσεται. Ἐν δὲ ταῖς δυσὶ ἀφεθησομέναις θύραις αὐτῆς ταχθήσονται φρουροὶ στρατιῶται ὡς ἐν Τοπχανὲ καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ τηλεβόλα. Οὕτω λοιπὸν ὅτι εὐχαριστεῖ τὸ δημόσιον καὶ εὑρέθη ὑπάρχον, διότι οὐδεὶς φροντίζει νὰ κατασκευάσῃ, καταστρέφεται. Ἐν δὲ τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπερίσχυσε, καὶ τοῦτο σημεῖον τοῦ αἰῶνος μας, ὁ πόλεμος τῆς εἰρήνης, ὁ εἰρηνικὸς τῶν πολιτῶν περίπατος τοῦ στρατιωτικοῦ περιπάτου. Κλαύσουσι πάντες ἐκ τούτου, πλὴν ἑνός, ὅστις εὔχεται τὰ πόδια του νὰ καλὰ καὶ ὑπάρχει βουνόν, διότι αὐτὸς δὲν πηγαίνει σ' ἐρωτικὰ μμάτια, οὗτος δὲ εἶνε ὁ

Οὔτις

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΣ ΜΑΣ)

Ἱεροσόλυμα, 5 Αὐγούστου.

Δικαίως καὶ ἐπαξίως τὸ σπουδαῖον φύλλον ὑμῶν ἀπολαεύ παρὰ τοῖς ἕλλησι τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, διότι πάντοτε εἰλικρινῶς καὶ ἐκθύμως ὑπερμαχοῦντες τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἐν μέρει, καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καθόλου, ἐλέγχετε μὲν μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτου πᾶσαν ἀσύμφορον καὶ ἰδιοτελῆ τάσιν, καὶ τὴν θεραπείαν ταύτης, διὰ φρονίμων καὶ ἀμερολήπτων σκέψεων ἐπιζητεῖτε, ἀξιοῖτε δὲ ἐπιδοκιμασίας καὶ τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου πάντα ὀρθῶς καὶ ἐθνικῶς πολιτευόμενον. Ἀπορῶ δὲ τῇ ἀληθείᾳ, ὅπως τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐφάνη μέχρι σήμερον ἀδιάφορον πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους καὶ πρὸς τεκταινόμενα. Μήπως νομίζετε, ὅτι τὰ ἐνταῦθα εἶνε ἀνάξια προσοχῆς καὶ δὲν συνδέονται πρὸς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ λυσσωδῶς ὑπὸ τῆς πανσλαυϊβιτικῆς προπαγάνδας σκευωρούμενα; Ἐγὼ δι' ὀλίγων ἐκθέσω ἡμῖν σήμερον τὰ τελεσθέντα, ἐξ ὧν γίνεται δῆλον, ὅτι ἐν ταῖς κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ σκευωρίαις τεχνηέντως λίαν καὶ ἀποτελεσματικῶς οἱ Ρῶσοι μεταχειρίζονται καὶ τὴν θρησκείαν. Ἐννοεῖτε δὲ ὅτι πάντοτε ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἰσχύει τὸ τῆς παροιμίας «ἐξ οἰκείων τὰ βελη», ὡς ἐκ τῶν κατωγέρω φανήσεται.

Ὁ Θαβωρίου Νικόδημος ἐψηφίσθη πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἡ δὲ ἁγία Ρωσία ἐπέτυχε διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει καὶ ἐνταῦθα συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ ἐγκαρδίου αὐτῆς πόθου. Πᾶσα ἡ σύνοδος τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἡ χθὲς καὶ πρώην διηρημένη κατὰ ἰδέας, ἀρχὰς καὶ ἐκκλησιαστικὴν νομιμότητα, ὅπως αὐτὴ περὶ αὐτῆς ἐγκαυχωμένη διεκήρυττεν, ἀνηγόρευσεν αὐτὸν Πατριάρχην, διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσεν.

Συνοδικοί, οἵτινες μέχρι χθὲς καὶ πρώην, ἐπεκαλοῦντο κανόνας ἱεροὺς καὶ θεσμοὺς ἐκκλησιαστικούς, οἵτινες δι' ἀναφορῶν, διαμαρτυρήσεων, ἐντόνων καὶ ἐπισημοτάτων, κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως ἐξωτερικῆς, διὰ πράξεων ἐκκλησιαστικῶν ὑπ' αὐτῶν τούτων ὑπογεγραμμένων ἀνθίσταντο, οἵτινες ἀμοιβαίως ἐστήριζον ἀλλήλους δι' ὑπογραφῶν ἐν τῇ ἑνότητι, οἵτινες διεκήρυττον καὶ ἐν ἐπισήμοις ἐγγράφοις ὑπεστήριζον ὡς ἀντικανονικὴν καὶ ἄκυρον πᾶσαν ἄνευ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν τῶν νομίμων πρᾶξιν, ἰδοὺ σήμερον αὐτοὶ οὗτοι ἄλλοι ἐξ ἄλλων γενόμενοι παραβαίνουσιν ὅσα ἐθεώρουν πρὸ ὀλίγου κανονικά, αὐτοὶ οὗτοι καταπατοῦσι τοὺς ὑπερασπισμένους ὑπ' αὐτῶν θεσμούς.

Διοῖν θάτερον ἢ τὸ πρόσθεν ἐψεύδοντο, ὅπερ ὅλως ἄτοπον ἢ νῦν ψεύδονται, βοῦν ἐπὶ γλώττης φέροντες. Ἄλλως ἀκατανόητος τυγχάνει ἡ ἀθρόα καὶ καταπληκτικὴ μεταβολὴ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν συνειδήσεως.

Οἱ πλεῖστοι ἦσαν κατὰ Νικοδήμου, ἀλλὰ σήμερον παμψηφεὶ ἐψήφισαν αὐτόν· οἱ πάντες ἐθεώρουν αὐτὸν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ τὴν ἐπιβολὴν ταύτην ἀντικανονικὴν καὶ ὕβριν τῆς ἐκκλησίας ἀνεγνώριζον, ἀλλὰ σήμερον πάντες ὁμόφωνοι, πάντες σύμψηφοι, πάντες στεντορείᾳ τῇ φωνῇ ἀνακράζουσι καὶ προσαγορεύουσιν αὐτὸν ἄξιον ἐνώπιον τοῦ προ-